

ся рѣвнѣтъ по-добрѣ.—Радка ся зарадва прѣвъзходно за покорность-тѣ си и позна че е добро нѣщо да слушя родители-тѣ си.

Чисто то дѣте.

Петъръ къту глѣдаше съученика си Васил-
чя вынаги чистъ чюдише му ся; попыта го вѣ-
днѣждь, за којъ причинѣ мѹ сж чисти дрѣхы-
тѣ. Мои-тѣ, казваше Петъръ, сж чисто уплѣ-
сканы, ако и по-богаты отъ твои-тѣ?—Че ва е
много мѫчно да си носи нѣкой дрѣхы-тѣ чисти,
рѣче му Василчо! Азъ ся мыж рѣдовно, не-
шипамъ нишо мръсно, не ся търкалямъ по земѣ-
тѣ, нито ходї по таквызъ мѣста, гдѣ-то мож-
да са уплѣскамъ и испокъсамъ. Аколи идѫ, съ-
бличямъ си дрѣхъ-тѣ и ж турвамъ на нѣкое
чисто мѣсто. На трапезж-тѣ внимавамъ да ся
неукашъ съ нѣщо и ямъ внимателно. Чисто си
събличямъ дрѣхы-тѣ, та гы чистъ и кога-то ся
съблѣкѫ, пазиж да гы турї на добро и чисто
мѣсто изгѣнаты. Такво-зи ми е менѣ навыкно-
веніе-то. приложи Василь.

Петъръ ся рѣши да го подражава; най-на-
прѣдъ му бѣше мѫчно, защо-то бяппе навыкналь
да е безчиненъ и уплѣсканъ; нѣ съ трудъ и при-
лѣжяніе ся поправи и стана чистъ и благо-
чиненъ.

Негови-тѣ родители му захвѣляхѫ и го о-